

NAŠE NOVINE

POLITIČKI- GOSPODARSKI I KULTURNI TEDNIK.

Prihaja vsako nedeljo. — Cena : »Naši Novini« je na leto 40 D. na polletta 20 D. Člani stranke dobijo list za članarino. — Oglasni se tudi spremajo. Cena ednoga kvadratnega centimetra za ednok 7 špat. Za večkrat popust. Rukopisi se nevrnejo.

Uredništvo i uprava je v Dolnji-Lendavi. — Lastnik lista: ŠOŠTREC F. ev. dühovnik, HOLSELD H. v. k. katehet, HERMAN F. r. k. kaplan. Odgovorni urednik: HÁRI LEOPOLD ev. p. dühovnik.

I. Leto 3. štev.

Dolnja Lendava, 6. junia 1926.

Cena edne številke 1 Dinar.

Doli z lažjov!

Žalost in brdkost sta me obdala, ka sem v zadnji številki Novin brao članek, šteroga je v imeni vodstva kmečke zveze pisao gospod, šteroga dobro poznamo i o šterom bi se nigdar ne mislili, da zna tudi v takšem nizkotnem toni pisati. Sramota za njega pa za celo stranko !

Dotičnimi gospodi sem svojčas obljučo, da ga osebno nigdar nebom napadalo, liki zdaj, ka je on mene pa našo stranko pred svetom tak osramotio i vse to v imeni ljubezni, mo se tudi jaz branio i ščem z njim ednok dojzračunati.

Nigdar ne sem šteo na to potstopiti, liki zdaj, ka mi to moralna ne samo dopusti, nego direkno zapove, se udam božji volji. Na tiste tale članka, štere ne gučijo o meni, ne bom odgovora dao. Tisto se že bo obravnalo na sodniji. Tudi jaz mo tožo ! Da bi pa naši bravci že prvlé zvedli, ka je resnica in ka se laže, vam tū zdaj popišem resniso :

Či sem ravno nigdar ne bio pristaš kmečke zveze, sem lansko leto na večkratno prošnjo gosp. Kleklna i njegovega najbokšega prijatelja, Balkánija sprejeo ponudbo, da bom vrejújeo ogrski list Nepujság. Obvezao sem se, da bom pisao v krščanskem dühui, kelko mogoče, podpirao ljudska stranko in predvsem, z vso silo zastopao premurske i ogrske interese. Dobo sem tudi obljučo, da me bosta dva gospoda pri tem deli pomagala. Gospod Klekl mi je tudi to povedao, da nihče ne sme znati o tom, da je tū njegova roka vmes i da naj oblastvi vse tak javim, kak da bi jaz sam izdavo list. Pravo mi je tudi to, naj njegovo ime niti ne omenim, ar on sam najbolje zna, kak radi ga majo, i da v začetki ne trbe pisati v tom, zakoj se ide. Vse se je tak zgodilo, kak si je on to želo.

Komaj je začeo izhajati list, poslao plačo za tri mesece. Gospod Klekl je tudi sam kmeni prišeo i me je proso, da bi list dale pisao, liki jaz sem njemi včasi povedao, da neščem. Medtem smo ustanovili novo stranko in začnoli izdajati dva lista »Naše Novine« i »Néplap«. Ka je gosp. Klekl zato zvedo, je gosp kaplani Hermani pisao, naj on prevzeme urejúvanje Nepujsága, ar presvetli püšpek neščeo i ne dočistijo, da bi ga jaz dale pisao.

Nato sem Nepujság ustavo. To je resnica i vse drugo je laž. Kak je iz toga razvidno, sem se jez nigdar ne ponudo i sem gospoda Kleklna ne zavoljo plače zapušto. Či sem jaz plačo sprejeo, sem to zato napravo, ka sem nikšo tiskovno tožbo meo, šteram je več kak 6.000 dinarjev stala. Na ta način sem na svojo delo 4.500 dinarjev gorilačao. Nova stranka mi je nikaj ne obečala pa tudi ne dala. Gospod Hári zastonj dela pa jaz njemi tudi zastonj pomagam. Či smo se z autom vozili, vam lejko povemo, ka smo vseskoz gavalirji bili. Kšenki je nas nihče ne vozo.

Či sem ravno nigdar ne bio pristaš kmečke zveze, sem lansko leto na večkratno prošnjo gosp. Kleklna i njegovega najbokšega prijatelja, Balkánija sprejeo ponudbo, da bom vrejújeo ogrski list Nepujság. Obvezao sem se, da bom pisao v krščanskem dühui, kelko mogoče, podpirao ljudska stranko in predvsem, z vso silo zastopao premurske i ogrske interese. Dobo sem tudi obljučo, da me bosta dva gospoda pri tem deli pomagala. Gospod Klekl mi je tudi to povedao, da nihče ne sme znati o tom, da je tū njegova roka vmes i da naj oblastvi vse tak javim, kak da bi jaz sam izdavo list. Pravo mi je tudi to, naj njegovo ime niti ne omenim, ar on sam najbolje zna, kak radi ga majo, i da v začetki ne trbe pisati v tom, zakoj se ide. Vse se je tak zgodilo, kak si je on to želo.

Gospod Klekl je tudi sam kmeni prišeo i me je proso, da bi list dale pisao, liki jaz sem njemi včasi povedao, da neščem. Medtem smo ustanovili novo stranko in začnoli izdajati dva lista »Naše Novine« i »Néplap«. Ka je gosp. Klekl zato zvedo, je gosp kaplani Hermani pisao, naj on prevzeme urejúvanje Nepujsága, ar presvetli püšpek neščeo i ne dočistijo, da bi ga jaz dale pisao.

Nato sem Nepujság ustavo. To je resnica i vse drugo je laž. Kak je iz toga razvidno, sem se jez nigdar ne ponudo i sem gospoda Kleklna ne zavoljo plače zapušto. Či sem jaz plačo sprejeo, sem to zato napravo, ka sem nikšo tiskovno tožbo meo, šteram je več kak 6.000 dinarjev stala. Na ta način sem na svojo delo 4.500 dinarjev gorilačao. Nova stranka mi je nikaj ne obečala pa tudi ne dala. Gospod Hári zastonj dela pa jaz njemi tudi zastonj pomagam. Či smo se z autom vozili, vam lejko povemo, ka smo vseskoz gavalirji bili. Kšenki je nas nihče ne vozo.

Prezvišenega püspeka sem ne napado. Napado sem tiste, ki njemi tanač dajo. Pravite, ka sem ga zato napado, zakaj so odredili dvojno predgo. To je impertinentna laž ! Tistomi, šteri je to pisao, je bolje znano, kak meni, ka se je vse zgodilo v Murški Soboti i či sem kaj pisao, sem samo zavoljo toga pisao, ar se bojim, da bi se cela soboška fara izgubila.

Pravite tudi to, da naša stranka šče podpirati slobodno zidaanje i da bo stem pomagala podkopavati sloboščino Kristušove vere i cerkve i narodi jemati vero.

Gospodje ! Ali mislite, da smo mi tak nori, kak ste vi čedni. Pitam vas: što je v nedavnem časi več dosegao za vero i cerkev, tisti, šteri so na vladu bili, ali pa néppárt.

Pa povete nam, so demokratje i muslimani (mohamedanci) z šteri mi je ljudska stranka v prijateljstvi, tudi tretjeredniki ! Nato nam dajte odgovor, pa te gučite, te povejte ljüdstvi, da ste samo vi za vero, mi pa slobodni zidarje.

Na sodniji se ešče vidimo ! Z Bogom !

H. Holsedl bivši urednik Nepujsága.

Na naš narod.

Prvi »Néplap« i »Naše novine« so se pred narodom notripokazale. Ne smo napádali, bantúvali nikoga. Pisali smo, ka či de dale tak šlo, kak že 7 lejt, te naš narod na nikoj pride.

Zatoga volo moremo vsi se složiti, vküp držati, i drugo politiko rediti. Prvi naš stopaj je zadosta bio, ka je Nepujság svoje pero včemer, i gnojšnico namočo, i sūno se na nás, naj nás zblati. Mesto pera i logike stepao je, troso sekero. Človek je vu sküsavanji, ka naj bi elegantno sablov odgovoro na razlaganje Nepujsága (Klekl?) i da bi vse vküp zosekao, raztrgao na pozderje, i ka bi z cejloga njegovoga pisanja drugo nebi ni ostalo samo prah i pepel.

Nego mi nesčemo vu grobjanstvo nasledüvati, mi moremo našo mirnost zadržati, ar smo to dužni narodi, za šterega se borimo. Na guč, sod »Népujsága nikaj nedamo. Tü narod bode sodo, komidá istino. Ne se trbe od nas prestrašiti, i kak hübodelnike predstavlati, ar či je naše delo nečisto nepošteno, té je tak na smrt osođeno. Ali narod je na naše prvo zvanje odüševleno odgovoro, pa proti naroda ni »Népujság nema apelacije.

Ne smo mi nikaj, i neščemo nikaj za sebe. Naroda bodočnost i nevole nam namečajo dužnost, da se za naš narod bojujemo.

Kak se vidi že vu začetki, najveksi tao naroda bode zanás, i župnici tüdi. Pitamo, jeli je mogče, da bi Vsi drugi bili nepošteni, sebični, samo bi Népujság (Klekl) bio sveti? Narod zdaj trejzno misli, razmišlava, i zapelavcem nede verovao više.

Ednok je bio eden kral, steri je svojemi domačemi norci (udvari bolond) obečao vsako leto povekšanje plače. Kralj je lejko obečavao, ar je nigdar nikaj ne plačao norci, norc pa se je za vsaki pot veselio povišenoj plaći. Že 7 lejt je bilo zadosta obečavanja. Ali ka ima dobrega naprej pokazali ovi 7 lejti! Istina je, krüh, napredovanje trbe narodi. Ali či de što, zlampom iskao primao napredovavje, zadovolnosti, nenajde je. Mi nepoznamo naši nevol prek kranjske autonomie, i ne prek hrvatske republike; Mi poznamo, čutimo našo nevolo prek bankularisa, prejd sirmaštva. Deco si nemremo oblačiti, nikaj nemremo vpenez spraviti, vodávanja, porcije so pa grozne, zvün toga poniženi smo do praha. Gdē je to spisano ka se samo »Népujság« (Klekl) slobodno briga za narod, a drugi je vsaki nepošten, nepravičen či šče služiti narodi? Odkec zeme sebi Klekl batrivnost, ka vüpa praviti, da bi mi bili proti narodi! Že 7 lejt vodi našo politiko Klekl, i pitajte národ, pitajte žebke, bankularise, jeli je dobro tak?!

Gda smo mi vostopili pred

narod, gotovi smo bili, i smo pripravljeni na to, ka za narod smo se bojuvali, i nemo gledali na to ka de štanj govorio, pisao. Či bi vékše žmetine, poteškoče bilé pred nami, vse se hole küp prikapčimo z srcom naroda! Ali pitanje je, što je postavo za proroka v Prekmurji Klekl-a? Naš narod je vála Bogi tak obilan, telko pametni, čedni lüdi má i med nájsiro-mašnimi, ka bi se ji na stotino najšlo, ki bi znali voditi bolše našo politiko kak Klekl.

Ečše nas niti nepozna, a žé guči ka smo za korupcijo! Mi pa metno, realno politiko ščemo, ka naj mo mogli zdignoti Prekmurje! Mi bodemo svakim včup delali, što je za naš narod! Mi bodemo proti vsakom na nojete, na nož, na smrt šteri de proti našega naroda! Za nas ne je glavno ni Korosec, ni Pašič, ni Radič, samo naš narod!

Čüdno je, ka tak peče »Népujság« zakaj smo pred narod stopejili! Velika je država, veliki je narod, i či so njive ideje tak svete, i oni tak veliki lüdje, te lejko 300 mandatov dobijo.

Mi smo se odločili ka smo delali za narod, i naše zastave, na štero je gori spisano »bodočnost naroda« ne ostavimo nigdar. Šli mo kak ogenj od mesta do mesta, od hiže do hiže, od srca do srca, i bodemo vdusi organizirali naše lüdstvo štero kak velika povoden vse to raztrga; Poznamo mi naše lüdje, i lüdstvo pozna nas! Lejko potrošljamo zdaj že vsako stranko, ka zopstom bode vse, ka zdaj naroda vola dobi, a ne stranke! Na-

rod zná ka nas edna velika sveta lübeznoš vodi za njega! Mi smo krv z krvi našega lüdstva, mi čutimo njegove bolezni, i nas bolijo njegove nevole i poniženje! Naš narod more vodeče mesta meti! vsaka gruda zemle Prekmurja nam je sveta, ar vu njem počivajo že 100 i 100 let naši očacke! Vsaki križ na brütvu, šteri že ta prnej je kak edna velika predga, kak edno pozvanje na nas, ujmo verni zaslüžni sinovje ete zemlé!

Vsaki grob, gde naši lübljeni počivajo, je kak edna zapoved velka, ka naj mo verni eden drügom, naj se lübimo, naj vō strebimo srditost, ar pred Bogom nemre postati mržnja i na grobi so mirni ti najveksi nepriatelje!

Vüpaj se narod vtroj lepoj bodočnosti! Ne vcagaj! Nikaj se neboj, i či bi li tak grozna bila zdaj tvoja stava!

Na 3 države granicaj, naš narod de se širio, rasa grata veliki i srečen! Vüpajte se, držte včup, delajte vši za blajženo Prekmurje!

Politični glasi.

V notranjem političnom stani se je nikaj ne premenilo. V nedelo, 30.-ga maja so opozencialne stranke veliki shod držale v Ljubljani, na šterom so govor držali proti korupciji: g. L. Davidovič, M. Spaho, dr. Korošec, dr. J. Jovanovič i ečše več govornikov.

Sod obri vogrski ponarejvalcov franka.

Maja 26.-ga je sodnija v tom procesu razglasila sod Nadossy i

Windischgraetz sta obsojeniva vsaki na 4 let težke ječe i 10 milio korou more vsaki plačati. Haitš i Kurz vsaki na eno leto, Gerö na 2 leti, največ krivcov je na eno leto obsojeni i dva sta oproščeniva.

Državne volitve v Rumuniji.

V Rumuniji so minole volitve, poslanski mandati so se etak raztalali: Vladna stranka je dobila 290 mandatov, liberalci 18, Cuza 8, blok narodne i kmetske stranke 76, komunisti i socialisti so ednoga mandata ne dobili.

Vojna odškodnina Jugosloviji od Austrije.

Pogajanja med Austrijov i Jugoslavijov so se skončale sklenili so, da Austria plača Jugoslaviji 250 jezero zlati koron. Ta šuma se more plačati v peti letaj. Celi Austrijski dug znaša Jugoslaviji 700 jezero zlati koron.

Pozdrav

V Božem imeni i miri pozdravljamo čitalce našega lista.

Ne davamo vō zato ete list, ka bi mi ztoga hasek meli, nego naša dūšnavest nas je na to goripovala, da je to naša dužnost proti našem narodi.

Težkoga vremena čemerni valovje zibajo naš narod, našo krajino. Žitek naše države nam to kaže, da mi od drugi nikaj nemremo čakati, nego sami moremo gorizidati svoje blaženosti hižo. I zato damo vō mi ete list, zato smo nastavili edno novo politično stran-

Podlistek.

Bog ne bije z botom.

Iz madžarščine.

Začne se bliskati, zaprva ešče daleč, ali vsigdar se bliža. Že grmi i začne deš spadati. Stari Žiga vzeme napamet najprvo, pod pazge zgrabi svoje gosli i notribizi v gümlo i za njim šteple njegov prijatelj tüdi. Plesajoči samo to vze mejo napamet, da nega mužike, ali te se že leva dež i kloncka toča.

Jaj, božisod, pravi Katica. Tam povrže Šari Imreva i v künjo se potegne.

Vert tam stoji na trnaci zgrbanim čelom i tak gleda notri v kmico. V gümli si žnjeci gučijo, ali gda močno zgrmi, vsaki tih postane. Že dež niti neide, samo toča kloncka i veter cvili glasno, tak dajprigne močno drevje, či bi je včupr šeo zpodreti.

Na drugi den je žalosten celi hatar, vse je na nikoj spravo. Veški veter je ešče križe tüdi gori-zobrno, tak je trbalo po snopi včup per pobrati. Travnice so poplavleni bili, ne bo tam za edno prgiščo otave, kukorca je vse razčesana bila, goricam je samo petnovje ostalo brezi listja, ne bode na tistem pova ešče kleti.

Kmica je začala postanoti, gda je Gabor Števan notriopodo celi hatar z najstarešim sinom, da bi pogledno kvar, šterog je toča i viher napravo. Bogme je jokanja vredno bilo tam vse. Včera etak-sega hipa je ešče vse lepo bilo, dnes je pa celoga leta višpanje na pozderje vdarjeno. Gabar Števan bi se skorom zajoko, gda je videl svoje gorice. Ne bode mogo Nagya zemlo kupiti, lekaj de tisto Gelbkrčmara, ar tisti vsigdar ma pene.

Lagve vole je bio Gabor Šte-

van, ej či bi me zdaj gdo na pot prišo. I ravno se je tak žgodilo. Kak sta domo šla zsinom pri zgorjni vrataj sta ščela notri iti, tü sta ešče poglednoti štela sadovnjak i tam sta najšla pod drevjem Šari Imreva z furulov v roki. Gda njava je na pamet vzeo se je lepo poklono, ali vert je samo malo dregno svoj krščak.

Ka za iskanja maš tü? je pito Gabor čemerno, vidis ka nega sadi na drevji, ar je brezi tebe doj-pobrala toča.

Nemam šege kradnoti govpornvert, prave Imre.

Ali dönok v zabranjenom ho-diš, pravi nazaj čemerno vert. Či te bom ešče ednok vido kre moje hiše se okoli stepati, bogme te včupvdarim, kak ednoga psa.

Z velikim čemerom je notri-suno vrata i notri je šau v hižo, gde se je ravno Katica žalostila na ednoj stolici preveč bleda, takša

je bila, tak da bi jo terešleka mela i v eden veliki robec je bila zgužana.

Ka se pa ti včupervlečeš v tom koti, njej pravi oča, ali si pa včera bistra bila pri plesi z Šari Imrejom. To ti povem ti dekla, več naj ne vidim eti toga Imreva. Ka ščeš ti kmetova hči z takšim, šteri nika nema?

— Imre je pošteni dečko, pravi Katica, v njej je tüdi bilo z očine trde nature, ona je tüdi ne nalejci popüstila. Janoš brat je tüdi to pravi, ka je v žetvi tüdi Imre najlepši red gnau, i v drugom deli je tüdi on prvi.

Naj ga samo jaz vidim ečče ednok eti pri vrataj, tak me poterem nogo, ka se steple vsigdar koli tebe. Že sem pravo žnjecovom gazdi, naj ga včeliči z bande, primeni nede več žeo, ali naj nede moje ime Gabor Števan.

Jaz pa naj nebodem Gabor

ko, naj moremo včper te lepe cile dosegnoti. Komakoli poglednemo, vsakom mesti vidimo to, ka nam tühinci zapovedavajo i naši rojaki pa, šteri so z naše krvi, so pa zavrženi. Vidimo to tühinsko idejo kraljüvati v mišlenji ljüdstva v verskom i socialnom življenju ednako.

Mi Vam pomagati ščemo z cele naše moči i z etim listom tüdi, pomagati prekmurskimi siromaškimi i zavrženimi ljüdstvi. Mi vam novo pot ščemo pokazati, po štejroj poti hodeči se nigdar nevkanje. Na eto naše delo nas je ne samo vaš težki stan, vaše goreče potrebčine nagibale, nego na to nas je nagibalo tüdi vremen, na to nas je nagib naše države bežen politični žitek.

Nas je na delo pozvala, naša velika, goreča ljübezen i smilenost proti Prekmurskemu zavženom ljüdstvu. Mi vas dobro poznamo, poznamo vaše boleče rane, poznamo gde trbe vračiti i poznamo tüdi tisto vrastvo, šterim se dajo zvračiti vaše, našega ljüdstva rane.

Na to delo smo se mi sami odločili i to ne držimo za ter, nego za tela i duše bogato službo. Z vsakov močov mo na tom, naj naš list, šteroga smo v Božem imeni pustili na pot, za vas dela, naj vas trošta i podpira. Prosimo zato naše draga ljüdstvo, naj prikupčijo k našem deli svojo gorečo ljübezem i moralno i materialno podporo, ar de samo tak sprehajo naše delo boži glagoslov. Obljubišmo Vam, da zvün svoje znanosti tüdi kćoj prikačimo k tomu deli

svojo odgovornost. V začetki našega dela za gospodnega Boga milošč molimo. Čitalce pa prosimo naj sprehajajo to naše delo z zanimanjom i z pravov ljübeznotjov.

Delajmo, delajte za to naj se celo prekmursko ljüdstvo združi v eden tabor, pod ednov zastavov. Naj pa zadobimo ednok pravi mir i pravo blaženost i zadovolnost. Vüpajte se v svoji domači voditelj, bodite Vi vsi za nji, naj oni tüdi za Vas morejo biti.

Stopite notri vsi v to prekmursko stranko, ar je to edino Vaša stranka, to je edina stranka, šteri se šče za vaše pravice boriti i »Naše Novine« je edini list, šteri Vam šče pomagati. Delajte, delajmo vsi v ednom dühi, zdaj gda je ešče svekloča.

Z Božim mirom pozdravljam naše čitalce i naše ljüdstvo.

Urednik.

GLASI.

Šteo je v Muro skočiti. V nedelo popodnevi je eden Laškoški 14 let star dečko v Muro šteo skočiti. Trikrat si je dojvrgo kaput, ali dönok je dugo ne smevo v vodo. Na zadnje se je prekrižo i notri se je vrgo v vodo. Ali samomorjenje se me je ne posrečilo, ar ga je eden človek napamet vzeo i ešče ga živoga vopotelego.

Vsem našim čitalcom. Naznanje vam damo, da je Uprava i uredništvo Naši Novin i Nélapa v Dolnji-Lendavi; Glavna ul. 32. Uradne vore so predpoldnevom od 10—12 i popoldnevi od 4—6

Katica je skričala deklica naprestopivša, či mo pa držomi žena, kak Šari Imrevi. Ne meni trbe Balog Joška, komi me oča štejo dati,

Ne ti trbe Balog Joška, je zkričo Gabor Števan, ki tri fertalov ma i samo je sam, ali trbe ti Imreva i koudiško turbo. Naj bode tomi konec, ar vam drugače ne bo dobro.

Oča se je zglasio z milim glasom Pavel, ki je ravno v hižo stope, že vas je pa natura obladala. Ka vam je pregrešila ta nedužna deklica, ka že pa joče? Ka ti fali Katica? Katica je ne odgovorila, samo se je dale jokala.

Tiho boj ti svojim svetim gučanjem je reko Gabor Števan, tebi z toga nikaj nede, to je moje delo. Katica ti se pripravlja, vjesen pride Balog Joška potebe i k bratvi bo-

mo gostovanje služili z ednim vodavanjom gda Janoš brata, tak se nede trbelo dvokrat trošili.

Moje nigdar nede, je rekla Katica batrivno i doj je vzela fôrtoj z svoji oči, nigdar ne če z Imrejom ne. Snočkar sem se njemi obečala, že sem vam štela povediti, ali ne sem vüpala, ne bodem jaz nigdar držoga žena.

Gabor Števana je stisno čemer, gori je zdigno pesnico i vdariti je šteo deklico, ali Pavel je prejo njegovo roko.

Oča, to dete navdarite, dokeč jaz živem. Zakaj jo ščete bantüvati? Zato ar na svoje srce posluša i ne na peneze, na vašega Boga! Šari Imre je jezerokrat več vreden kak Balog Joška. Ne boj se Katica, Bog te obdrži, proti njemi bi grešila, či bi ne na svoje srce poslušala.

Gabor Števan je z velikov močov duno svojov pesnicov na sina glavo.

Dečko se je stroso i v krajje vneso glavo, vderec ga je na plečaj dosegno, ali dönok bi skoron

vore. Napre se lejko plača na oba dva lista v Upravnosti v uradni vörat. V pridočoj numeri že dobite ček i tak lejko notripošlete na ročnino.

Zborovanje neodvisne prekmurske stranke. V nedelo, 6-ga junija de naša stranka zborovnje držala v Dobrovniku i v Beltinci, v obe dve mesti predpoldnevom ob 11. vörri pri cerkvaj. Pošteni prijatelje pridite vsi, na to za vas tak važno zborovanje, na šterom vam govorniki razložijo naše stranke program. Vsi v Dobrovnik i v Beltinec z ednim mišlenjem.

Pevski večer. Etoga meseca 5-ga, v soboto večer do gojenci Celjske orglarske šole pevski večer držali v M. Soboti, v nedelo 6-ga junija pa v Dolnji Lendnvi v hotel Kroni, popoldne de pa orglarski koncert v. r. k. cerkvi, po litaniji.

Veliki zgubiček. Velikoga moža je zgubila jugoslovenska evangelička cerkev, ar je 28-ga maja naveke zaspo noviverbaski ev. dûhovnik i senior v starosti 58-ja leta. Pokojni je preveč dosta delo za našo cerkev v Jugoslaviji i on je bio naš pûspecki administrator. Veliko delo je včinilo njegovo telo, ali dûša njegova de med nami naveke živila. Ešče ne davno da se je žinat držo v Noromvnebas, ga je on vodo, kak cerkveni predsednik. Zgubili smo ga, gda smo se toga ešče niti ne troštali i tak dosta smo ešče čakali od njega. V soboto popoldne so ga sprevodili na vekivečni počinek. Naj počiva v miru.

Velika željeznička nešreča v Müncheni. Maja 25-ja se je velika željeznička nesreča zgodila v Nemčiji, v Müncheni. Dva vlaka sta se včper vdarila. Dosta ljudi je tam najšlo svojo smrt, 33

vküpnerspadno pod očinim vdarcem.

Odstranita se od moje hiže obadva, je kričo oča. Vö z moje hiže, z Katicov vred vaj naj več ne vidim eti. Gdo je eti gospod, jaz ali pa te manjeni gospodin? Idita včasi . . .

Na veliki krič je včper pribežala cela držina, žena, sinovje so ga vsi prosili, ali vse je zaman bilo, takši je bio kak zdivjeni bik. —

Vö odetec, je vedno kričo. Pavel je prejo Katicino roko.

Hodi sestra, njej je pravo žalostno i pelo jo je proti dveram.

Tak sta brat i sestra zapüstila Gaborovo hižo šla sta mirno notri v ves, i obri njiva je pa na sivom zraki milio i milio zvezdov pazilo na njiva. . .

Pavel i Katica sta v ves šla k ednoj dovici, šteri je Katici krstna mati bila. Pavel je sploj bledi bio, Katica se je pa v celom teli trosila i na bratova pleča se je naslonila.

Dale.

mrtvi je ostalo i skorom 100 orjanji.

Velike povodni v Srbiji.

V Srbiji so za volo dosta dežja vse vode prestopile svojo struge. Voda je velike škode napravila na poli i ešče je več ljudi smrt najšlo v valovji.

Razglas.

Evangeličanska fara v Dolnji-Lendavi razpisuje delo Za toren zidanje i zdajšnjo molitvarnico povekšati i zdignoti. Kdo prevzeme to delo, je dužen kaučijo djati, šteri lejko stoji z gočovi penez, z vrednosni papirov, ali z kakšega držoga premoženja to šumo samo te dobi nazaj, kda celo delo vredpostavi i dobro skonča. Ponudbe se naj v dupliškom koverti pošlejo na evang. župni urad v Dolnjo-Lendavo i tam se lejko pogledne načrt (plan) i se lejko zve tüdi vse drugo. Ponudbe se notri morejo poslati do 20 junija, gda se ob 11 vörri voda delo. Fara si gorizdrži ono pravico, da si med ponudbami slobodno odebere i ne je merodajna ta najnižja cena.

HARI LEOPOLD VUKAN LUDVIK
ev. administrator. inšpektor.

Razglas.

Borza dela v M. Soboti razglasja sledeče: Francasko društvo za imigracijo pošlje prihodnje dni v Prekmurje svojega zastopnika, ki obišče nekatere občine v svrhdajanju informacij glede poljedelskega dela v Franciji in to po slednjem vzporednu:

V četrtek, dne 3. junija ob 10 uri v G. Lendavi (gostilna pri cerkvi), V četrtek, dne 3. junija ob 15 uri v Petrovcih (gostilna pri kolodvoru). V petek, dne 4. junija ob 10 uri v M. Soboti (gostilna pri kolodvoru). V soboto, dne 5. junija, ob 10. uri v Dol. Lendavi (gostilna pri kolodvoru).

Poljedelski delavci, ki želijo iti na delo v Francijo, naj se v navednih dneh in času zglasijo v omenjenih lokalih, kjer se jim bodo dale vse potrebne informacije glede dela na Francoskem.

V Murski-Soboti, 26.-V. 1926.

Borza dela
v Murski-Soboti.

GOSPODARSTVO.

Tržne cene.

Dolnja-Lendava, 26. maja.

100 kg. pšenice	325 Din.
žita	210 "
" " ovsa	175 "
" " kukorce	160 "
" " hajdine	230 "
" " Prosa	180 "

PENEZI.

Zagreb 26. maja

1 Dolar	56.60 Din.
1 Schilling	8 "
1 Češka K.	1.68 "
20 zlati K.	210— "
1 francoski fr.	1.85 "
1000 madžarski K.	0.79 "
1 Šveicki fr.	10.98 "
1 italijanska lira	2.12 "
100 dinarov v Zurichi	9.115 Fr.

DOBER TANAČ.

Dobro Vam Bog daj Števan
sosed, ali ste že čüli za nas vse nikaj
novoga i dobroga? Nikaj sem že čuo,
ali Janoš vi ste čednejši človek, raz-
tolmačte mi malo to delo. Znate Šte-
van küpte si i naročte si ešče dnes

NAŠE NOVINE

i razmili te celo delo. I
nikaj ne ollašajte, nego

**notristopite v neodvisno
prekmursko stranko,**

či to ščete, ka bi v svojoj hiži sami bili
gospod. Nebojte se, tisti gospodje, šteri so
to novo stranko nastavili, so vsi pošteni
možje i vsi so z naše krvi i najbole poznaajo
naše krvave rane i naše težave. I mi Vam
tudi to priporačamo, ka Janoš soseg, naročte
si vsi z nami čuteči pošteni premurci

NAŠE NOVINE

i stopte vsi v novo stranko, vsi pod edno zastavo
i tak pomagajmo eden drügomi.